Cele 7 legi spirituale ale prosperității

"Trăiți-va viața după legile universale ce guvernează sănătatea, fericirea și belșugul."

Randy Gage

Redactor: *Marius Dinescu*
Copertă: arh. *Daniel Munteanu*

www.meteorpress.ro

Titlul original: ***The 7 Spiritual Laws of Prosperity And How to Manifest Them in Your Life***

Copyright © 2003 Gage Research & Development Institute, Inc.

© 2006, reeditare 2007 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii **METEOR PRESS**.

Str. Bahluiului nr. 1, 011281, sector 1, București
C.P. 41-128
Tel.: (021)222.33.12; Fax: (021)222.83.80
E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:
Tel./Fax: (021)222.33.12; (021)222.83.80
E-mail: comenzi@meteorpress.ro

ISBN: 978-973-728-120-3
ISBN: 973-728-120-9

fedprint
tipografie

Randy Gage

Cele 7 legi spirituale ale prosperității

Traducere: Mihai-Dan Pavelescu

METEOR PRESS

Dedicație

Pentru Juanito

Mulțumiri

Doresc să le mulțumesc în mod special lui Ford, Aliciei și lui Cyndy de la Prime Concepts Group, pentru că au realizat atât de repede și atât de bine acest proiect. A fost realmente o onoare să lucrez împreună cu ei.

„Trăiți-vă viața după legile
universale ce guvernează
sănătatea, fericirea și belșugul."

Randy Gage

Cuprins

Cuvânt înainte 9

Introducere 12

Capitolul 1: **Conştiinţa prosperităţii** 17

Capitolul 2: **Legea vidului** 32

Capitolul 3: **Legea circulaţiei** 37

Capitolul 4: **Legea imaginării** 43

Capitolul 5: **Legea creativităţii** 50

Capitolul 6: **Legea dăruirii şi primirii** 56

Capitolul 7: **Legea zeciuielii** 61

Capitolul 8: **Legea iertării** 67

Capitolul 9: **Ce Îl veţi lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască ?** 73

Despre Randy Gage 79

Cuvânt înainte

de Lisa Jimenez

Merg spre parcul tematic Disney World cu cei trei copii ai mei în maşina noastră nou-nouţă. Avem două laptopuri (ticsite cu jocuri), un player DVD portabil pe care rulează un film, două playere CD şi o consolă Game Boy. Fiul meu Beau spune că este plictisit şi nu ştie cum să-şi mai omoare timpul liber...

Este foarte clar prin urmare că „lucrurile" NU ÎNSEAMNĂ prosperitate. Ba chiar, A DORI mai mult şi a nu găsi satisfacţie în ceea ce deţineţi este opusul prosperităţii – este de fapt sărăcie: sărăcia minţii şi a spiritului.

Aş merge chiar atât de departe încât să afirm că Sănătatea, Bogăţia şi Mulţumirea personală nu înseamnă prosperitate ! Ele sunt condiţionate de circumstanţe, iar circumstanţele nu se găsesc sub controlul nostru. Prosperitatea nu se referă la circumstanţe.

Pentru mine prosperitatea este o stare a minţii. Este FERICIREA înnăscută şi ea nu este condiţionată de circumstanţele în care mă aflu. Dacă taiorul Armani mi se murdăreşte, automobilul Lexus nou îmi ruginеşte, eu mă îmbolnăvesc, pierd bani sau dacă moare o persoană

dragă mie, veselia poate să-mi dispară, dar FERICIREA înnăscută continuă să existe.

Această FERICIRE înnăscută este Prosperitatea.

Prosperitatea vă arată în mod discret, dar sigur, cine sunteţi şi cui aparţineţi. Iar asta este îndeajuns. Ca o ironie a sorţii, această prosperitate este exact ceea ce-mi trebuie pentru a avea sănătate, bogăţie şi bucurie.

Privindu-l pe Apostolul Pavel, a cărui viaţă a variat de la sărăcie la belşug şi a cuprins tot ce poate să existe între aceste extreme, văd un om care a fost mulţumit în absolut toate situaţiile. Cum a fost capabil de aşa ceva ? Unde şi-a găsit izvorul de satisfacţie ?

El ştia cine era şi cui aparţinea.

În epistola pe care a adresat-o filipenilor, Apostolul Pavel le arăta că adevărata prosperitate este pacea în tot ceea ce îi înconjoară. Apoi continuă:

„Ştiu să fiu şi smerit, ştiu să am şi de prisos; în orice şi în toate m-am învăţat să fiu şi sătul, şi flămând, şi în belşug şi în lipsă. Toate le pot întru Hristos, Cel care mă întăreşte." (Filipeni 4, 12)

Tot Pavel a spus: „Concentraţi-vă asupra a ceea ce sunteţi chemaţi să faceţi, nu asupra a ceea ce simţiţi că ar trebui să faceţi. Detaşaţi-vă de tot ce nu-i esenţial, pentru a vă putea concentra asupra eternului."

Răspunsul pentru cunoaşterea prosperităţii şi găsirea adevăratei mulţumiri stă în:

- Perspectiva personală
- Priorităţile personale
- Sursa de putere personală

Randy Gage are idei în toate aceste domenii. Erudit

al epocii moderne, el a petrecut 15 ani studiind știința prosperității și legătura dintre ceea ce credem și ceea ce exprimăm. În cartea de față, el oferă câteva idei provocatoare asupra subiectului. Indiferent dacă sunteți de acord cu Randy, ori dacă aveți alte opinii, merită să-l ascultați, deoarece este o persoană care știe cine este și cui aparține.

Introducere

Există cu adevărat Dumnezeu?

Săptămâna trecută am participat la o cină fascinantă. Grupul nostru a fost inițial mai mare, dar s-a redus treptat, până au rămas o creștină fundamentalistă, un evreu, un ateu, un agnostic*, un creștin al Noii Gândiri și eu. Bineînțeles, n-am putut să nu aduc în discuție subiectul delicios al religiei și să nu-i întreb dacă Dumnezeu există.

Poate că nu vă va surprinde, dar deși am întârziat cu discuțiile mult după ora de închidere a restaurantului, nu am ajuns la o concluzie definitivă. Dar ce conversație captivantă și fascinantă a rezultat ! Exact genul de discuție care-mi face plăcere.

Să vă spun ce anume m-a fascinat. Sunt creștin și cred în Iisus Hristos, atât ca personaj istoric, cât și spiritual. Dar pe măsură ce argumentele zburau înainte și înapoi – în principal între creștina fundamentalistă pe de o parte și agnostic și ateu pe de cealaltă parte –, m-am pomenit încuviințând din cap la aproape tot ce spuneau cei doi necredincioși.

---

* Adept al agnosticismului – concepție care neagă, parțial sau total, posibilitatea cunoașterii obiective a lumii, a esenței fenomenelor. (n.red.)

De ce ?

Pentru că ei ajunseseră la convingerile lor după introspecție, analiză critică și gândire conștientă, în vreme ce prietena mea fundamentalistă repeta papagalicește șabloanele găunoase pe care le învățase la 8 ani în școala catolică, susținând că erau „dovezi" fiindcă așa afirma Biblia.

Desigur, din punct de vedere rațional, logic, ideea existenței lui Dumnezeu este imposibil de demonstrat.

Sunt sigur că ați observat că am spus „din punct de vedere rațional și logic". Asta nu înseamnă că Dumnezeu nu există (deși inexistența Lui se poate argumenta temeinic), ci că dovada existenței Sale nu poate fi determinată din punct de vedere logic sau rațional.

Îi rog pe fundamentaliști ca înainte de a-mi scrie cuprinși de furie să se asigure că ei înțeleg cu adevărat înțelesul celor două cuvinte „rațional" și „logic". Dacă Psalmul 14, 1 spune: „Zis-a cel nebun în inima sa: «Nu este Dumnezeu !»", asta nu înseamnă că este în concordanță cu rațiunea și intelectul. Și nici celelalte 25 de versete din Scriptură pe care doriți să mi le citați pentru a „dovedi" că Dumnezeu există.

Aș fi putut scrie o carte întreagă, respingând diversele moduri prin care teiștii încearcă să dovedească existența lui Dumnezeu. În principal toate modurile acelea pot fi clasificate în trei școli de gândire.

Prima dintre ele este teologia naturală: nu putem explica toate fenomenele și obiectele din Univers și felul în care au ajuns acolo, așadar înapoia tuturor trebuie să existe o ființă sau forță supranaturală.

Urmează după aceea argumentele cosmologice: tot ceea ce există are o cauză și orice cauză trebuie să fi fost determinată de o cauză anterioară. Prin urmare, fie avem un lanț infinit de cauze, fie avem o singură cauză primordială, mai exact „La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul."

A treia direcție de gândire se fundamentează pe argumentele de „proiectare". Ele se focalizează asupra faptului că tot ce există în natură are la bază un proiect și de aceea trebuie să conchidem că a existat un proiectant-șef, cineva sau ceva omnipotent și omniscient (Dumnezeu).

Spuneam așadar că aș fi putut scrie o carte în care să resping cele trei argumentări principale pe baze raționale, logice... și să demonstrez că ele nu pot fi dovedite. Dar NU acesta este obiectivul meu – să infirm fie existența lui Dumnezeu, fie posibilitatea dovedirii acesteia. Eu spun doar că afirmațiile uzuale pe care le oferă teiștii pentru a „dovedi" existența lui Dumnezeu nu o dovedesc deloc.

Eu consider că atunci când îți pui sub semnul întrebării credințele, ele vor rezista oricărei examinări amănunțite... dacă sunt adevărate și te slujesc.

Motivul pentru care am continuat să încuviințez la multe dintre lucrurile pe care le-au spus la cina aceea ateul și agnosticul a fost faptul că ei au pledat foarte convingător în favoarea credințelor lor; era evident că ajunseseră la credințele respective după o analiză critică îndelungă. Ar trebui subliniat că ateul a fost preot

[1] Cea mai mare universitate „charismatic creștină" din lume. (n. trad.)

și a absolvit Universitatea Oral Roberts[1]. El a ajuns la credințele sale după mulți ani de examinare a propriului său suflet, de cercetare și studiu.

Așa că, deși nu sunt de acord cu concluziile lui, se bucură din partea mea de respectul cel mai desăvârșit, fiindcă nu repetă papagalicește ceva ce l-a învățat biserica, templul sau sinagoga pe când avea șase ani. El este un individ sclipitor și a ajuns la decizia lui după o introspecție conștientă. De fapt, veți constata că un număr destul de mare de somități intelectuale sunt agnostici sau atei.

Eu am ajuns aici venind din capătul opus al spectrului. Am fost ateu primii 2627 de ani ai vieții. După o introspecție serioasă și ceea ce cred că a fost o revelație spirituală (prietenii mei atei o vor considera probabil o halucinație mistică), am ajuns să cred în Dumnezeu, iar la scurt timp după aceea am devenit creștin.

Problema mea cu creștina fundamentalistă (de fapt aceeași problemă pe care o am cu fundamentaliștii de toate credințele) nu este legată doar de aroganța și intoleranța credințelor ei, ci de faptul că ea repetă pur și simplu textul care i-a fost programat de către călugărițele din școala catolică în care a fost educată.

Ea n-a ajuns la credințele ei prin gândire conștientă și se teme să le examineze interogativ. Dacă s-ar fi născut și ar fi crescut în Iran, Pakistan sau în altă țară, probabil că și-ar fi acoperit chipul în public, purtând un văl, și ar fi susținut că creștinii infideli sunt travestirile lui Satan.

Voi ați ajuns la credințele voastre religioase (sau la absența lor) prin gândire conștientă, sau acceptând pur și simplu programarea din partea familiei și/sau instituțiilor religioase ?

Eu cred în Dumnezeu. Nu mă autoamăgesc că existența lui poate fi dovedită în mod rațional, cel puțin nu la nivelul nostru actual de înțelegere științifică. Cred totuși că...

Lucrurile spirituale trebuie deslușite spiritual.

După ce am afirmat asta, mai cred că prosperitatea este guvernată de legi spirituale, care operează în moduri foarte raționale, logice, la fel cum operează legea gravitației.

În felul acesta, cartea pe care sunteți pe punctul de a o citi vă va purta pe ambele tărâmuri: spiritualitate și raționalitate. Iar dacă mi-am făcut treaba bine, ea vă va determina să chestionați unele credințe pe care le considerați adevărate. De aceea sper să puneți sub semnul întrebării în mod intens tot ce veți citi, dar, mai important, sper să le aplicați. Fiindcă adevărata dovadă stă în materializare.

Vă pot spune că descoperirea și implementarea acestor legi mi-a îngăduit să-mi schimb viața, de la sărăcie abjectă la bogăție abundentă. Am scris cartea de față pentru ca și voi să puteți proceda la fel!

Randy Gage
Hollywood, Florida
Martie 2003

Conștiința prosperității

La bordul unui avion Concorde, undeva deasupra Atlanticului.

Scriu capitolul acesta gonind la 17 kilometri deasupra Pământului, cu ceva mai mult de Mach II. (Pentru aceia nefamiliarizați cu vitezele, asta înseamnă 2156 km/h.)

Mă aflu la bordul cursei aeriene British Airways 001, în nava-amiral a flotilei acestei companii, revenind în Statele Unite de la un seminar despre probleme de prosperitate pe care l-am ținut în Londra în weekend.

Amuzant... Atunci când gonesc cu automobilul meu Viper (la viteze de aproximativ 240 km/h), port costum ignifug de pilot, integral cu mănuși și încălțăminte, cască antișoc Bell și centură de siguranță în 5 puncte. Acum tovarășii mei de călătorie sorb șampanie Dom Perignon și consumă caviar Beluga. Nimeni nu poartă costume ignifuge sau căști antișoc, în timp ce pășește nepăsător spre toaletă, între două feluri de mâncare. Ce dovadă mai bună doriți a prosperității cauzate de progresul omenirii ?

În decursul weekendului am avut ocazia să vorbesc destul de mult despre prosperitate dar și s-o percep în

mod direct. Totul a început cu sosirea mea în aeroport. Am ajuns acolo cu două ore înainte de decolare, gândindu-mă că controalele de securitate de pe JFK pentru cursele internaţionale vor fi amănunţite. Am descoperit că în calitate de pasager al cursei Concorde, beneficiezi de un control privat şi eşti dus la o coadă privată de securitate. De acolo intri în „The Concorde Room", unde eşti răsfăţat cu chelneri care-ţi servesc şampanie, mic dejun şi gustări. După aterizare, în loc să aştepţi îndărătul a 500 de pasageri înşiruiţi pentru vamă, eşti dus la o coadă specială pe care o străbaţi în cinci minute.

Simpla imagine a avionului văzut din terminalul pentru pasageri este o experienţă în sine. Seamănă cu o maiestuoasă pasăre de pradă care, deşi complet nemişcată, pare totuşi că goneşte cu viteze supersonice. Adulţii sunt reduşi la nivelul unor copilaşi, holbând ochii, murmurând în barbă şi sâcâind necunoscuţi să-i fotografieze alături de Concorde. Timpul de zbor până la Londra într-o vineri a fost de 3 ore şi 14 minute. Acum, la întoarcere, zburăm împotriva vântului, aşa că ne vom „târî" 3 ore şi 22 de minute !

Escala a doua a weekendului meu închinat prosperităţii a fost dedicată vizitării magazinului Lobb Bootmaker din centrul Londrei. De câteva generaţii, familia Lobb lucrează manual încălţăminte pentru toate celebrităţile, de la prinţul de Wales la Andrew Carnegie şi de la ducele de Edinburgh la Frank Sinatra.

Pare amuzant, dar eu consider pantofii drept un etalon prin care conştientizez prosperitatea.

Întrucât am crescut având numai două perechi de pantofi („de sport" şi „de stradă"), ţin minte că mi se părea

incredibil când auzeam că există oameni care cheltuiesc 200 de dolari pe o pereche de pantofi. Mi se părea cu adevărat indecent.

Când am început să câștig bine și să descopăr aspectele rafinate ale vieții, am aflat despre pantofii Bally. Ei sunt făcuți din pielea cea mai moale și croiți exact pe piciorul proprietarului, astfel încât se mulează ca o mănușă. Când mi-am cumpărat prima pereche, am simțit că am atins culmea bogăției și opulenței, deoarece am cheltuit pe o pereche (300 $) mai mult decât obișnuiam să cheltuiesc pe un automobil. Mi se părea culmea bogăției !

Pe măsură ce călătoria mea spre viața de calitate a continuat, am descoperit satisfacția pantofilor eleganți de comandă de la Prada și alți producători, care a însemnat dublarea sumelor pe care le plăteam pentru încălțăminte.

De acolo am promovat la pantofii Testoni, accesoriul perfect la un costum elegant de afaceri. Acum trecusem ștacheta de 1000 de dolari, ceea ce depășea chiar și limitele prin care conștientizam prosperitatea.

Însă atunci când cumpărați obiecte din partea de sus a domeniului de prețuri, veți descoperi ceva destul de interesant.

Există realmente o diferență ! Persoane complet necunoscute vă opresc pe stradă și vă complimentează în privința pantofilor. Îi puteți purta toată ziua și să vă simțiți permanent excelent în ei. Iar o pereche de pantofi de calitate vă va ține toată viața.

Apoi intrați în magazinul londonez Lobb...

Alegeți stilul care vă place, alegeți pielea dorită, culoarea și tipul de toc. După aceea ajustorul vă măsoară în patru puncte ambele labe ale picioarelor. El vă trasează

apoi talpa, notând datele exacte şi toate caracteristicile individuale.

Informaţiile respective trec în continuare la modelator, al cărui talent este capacitatea de a le folosi pentru a ciopli reprezentarea din lemn de arţar a labelor picioarelor.

Următoarea verigă din proces o reprezintă ştanţatorul. El este expertul în piele, a cărui vastă experienţă în diverse tipuri şi sortimente de piei îi permite să aleagă şi să taie cele opt bucăţi care vor fi folosite la confecţionarea căputei pantofului.

Bucăţile acestea vor merge la încheietor, care va tăia şi va coase pielea în jurul şablonului labei piciorului.

În cele din urmă căputa asamblată cu grijă ajunge la confecţioner, care o ia şi-i adaugă talpa fabricată din cea mai bună coajă de stejar englezesc, tratată, şi călcâiul multistratificat fixat cu nituri.

Lobb susţine despre confecţionerii săi că sunt atât de precişi, încât vă pot spune numărul exact de cusături necesare pentru a asigura tăria maximă a îmbinării dintre talpă şi căpută pentru orice dimensiune de pantof.

După ce confecţionerul termină talpa, el adaugă detalii de felul cheutorilor şi căptuşelii interioare a tălpii, apoi trimite totul la lustruitor.

Iar acesta lustruieşte pantofii întru gloria lor perfectă. S-a născut altă pereche de pantofi Lobb Bootmaker ! Şi astfel are loc altă creştere a conştientizării prosperităţii mele. Nu vă voi ameţi cu preţul, ci vă voi spune doar atât: numai şanurile care vin odată cu pantofii costă peste 600 de dolari !

Şi atunci merită ? Este indecent să cheltuiţi asemenea sume de bani pe o pereche de încălţăminte ? Cum poate

cineva să cheltuiască așa mult pe pantofi, în vreme ce copiii mor de foame în Africa... maladiile au nevoie de fonduri pentru cercetări... există animale tratate cu brutalitate ce trebuie salvate... etc. etc. ?

Este adevărat, acestea sunt întrebări firești. Înainte de a le oferi un răspuns, să ne îndreptăm în altă direcție, spre un hotel din California...

A fost inaugurat în 1875 și a rămas vreme de aproape un secol regina balului pe scena mondenă din San Francisco. Apoi, din păcate, gloria hotelului Palace a pălit și a ajuns o fantomă a trecutului său cândva strălucit.

După multe milioane de dolari și o renovare completă, hotelul Palace a redevenit acum un palat. Adevăratul Palat ! Dacă splendoarea recent decorată nu vă convinge, atunci o va face taxa suplimentară de 1,50 dolari pentru orice convorbire telefonică locală.

Ceea ce ridică o interesantă problemă de prosperitate...

Recent am condus în Las Vegas o excursie Mastermind pentru nivelul final al programului meu de instruire. Alesesem hotelul Aladdin, pentru că unii dintre membrii Consiliului Mastermind mormăiseră nemulțumiți despre tarifele mari din hoteluri în unele dintre excursiile noastre mai „exotice". De aceea fusesem de acord cu ideea ca o singură dată pe an să întreprindem o excursie de lux și nici aceasta să nu fie exagerat de scumpă.

După două minute petrecute în Aladdin, mi-am dat seama ce greșeală făcusem. (Deși începusem să am bănuieli din clipa în care taximetristul mi-a spus că toți cei pe care-i luase de acolo se plânseseră că la etajele superioare nu exista apă caldă, iar apa rece nu avea presiune.)

Este greu de crezut că poți cheltui peste un miliard de dolari ca să construiești un hotel și să nu-l faci confortabil. Însă dacă aveți nevoie de dovezi, este suficient să mergeți la Aladdin.

Prima pubelă din lume în valoare de un miliard de dolari ! Să revenim însă la dilema prosperității noastre...

Unul dintre membrii Consiliului mi s-a plâns că hotelul îi cerea 25 cenți/pagină pentru niște fotocopii. I-am spus să treacă peste asta și să încerce să se concentreze asupra unor lucruri mai aducătoare de prosperitate.

Mi-a fost lesne s-o spun... până am aflat că mă taxau cu 25 dolari/zi pentru exercițiile din centrul de fitness. Un centru de fitness pe care v-ați aștepta să-l găsiți în orice hotel relativ banal.

Nu, retractez spusele ! Îmi cer scuze față de hotelurile relativ banale.

În plus, Aladdin solicită o suprataxă de 5 dolari pentru a vă aduce scrisori în timpul nopții. Și 1 dolar/pagină pentru primirea unui fax. Și de dragul lui Michael Bolton, sper că nu va fi niciodată nevoit să se tundă acolo. Tunsoarea mea a costat 59 de dolari.

Mă uit la părul lui Michael Bolton, apoi la al meu – mai exact, la absența lui – și pot doar să extrapolez că tunsoarea lui Michael îl va costa 15724 de dolari.

Se ridică astfel întrebarea – și este cât se poate de bună – unde ia sfârșit gestionarea prudentă a banilor personali și unde începe existența prosperă ?

Subiectul mi se pare foarte interesant.

Oare exagerezi, dacă plătești 400 de dolari/noapte pentru o cameră de hotel, când există și camere la 89 de

dolari ? Dar 800 de dolari/noapte ? Sau ce ziceţi de un apartament de 4000 de dolari/noapte ?

Ce aţi crede despre achiziţionarea unei poşete în valoare de 10.000 de dolari ? La magazinele Bellagio din Vegas erau expuse pentru vânzare mai multe asemenea poşete. Alături de un pardesiu superb din piele de struţ, tot de 10.000 de dolari.

La micul dejun luat în Palace beau un pahar cu suc proaspăt de fructe şi mănânc cereale, care mă vor costa 25 de dolari. La prima intersecţie există un local McDonalds unde m-aş putea ghiftui cu 2 dolari.

Cred că voi rămâne în Palace...

În primul rând, mănânc un mic dejun care-mi va prelungi viaţa, în loc să mi-o scurteze. Sucul de portocale este proaspăt stors şi pe masa mea se găseşte o vază frumoasă din sticlă albastră cu doi trandafiri. Pe fundal se aude discret muzică clasică şi toată lumea este îmbrăcată elegant. Bărbaţii trag scaunele ca să se aşeze doamnele şi tocmai mi-am dat seama că sunt singurul din jur care nu are haină sau măcar un sacou sport. Atenţie: la micul dejun !

Salonul de mese în sine este un atriu din sticlă cu patru niveluri şi coloane impunătoare de marmură. În multe ţări din lume, ar putea fi clădirea Operei ! Turiştii intră fie şi numai pentru a se minuna, privind plafonul. În centru există o masă mare şi rotundă, cu un aranjament floral care a costat probabil mai mult decât chiria lunară a nouăzeci la sută din populaţia lumii. Ferigile şi celelalte plante decorative de aici ar fi suficiente pentru a dota o grădină botanică.

Chiar credeți că ați putea să comparați decorul acesta cu mobilierul din plastic, amintirile despre Ronald McDonald și mâncarea cu suficient colesterol pentru a doborî un armăsar ?

Dacă sunteți de părere că un automobil nu reprezintă altceva decât mijlocul de transport din punctul A în punctul B, înseamnă că n-ați călătorit niciodată într-un Rolls Royce, ori n-ați șofat un Ferrari. Dacă sunteți de părere că pantofii n-ar trebui să coste mai mult de 100 de dolari, nu v-ați încălțat nici cu Bally, nici cu Santoni. Sau n-ați „definitivat" niciodată ținuta perfectă cu perechea potrivită de pantofi din piele de crocodil sau struț.

De acord, diferența de preț dintre un loc la clasa I și un loc la clasa turist este foarte mare, dar puteți constata că merită, dacă aveți peste 1,70 m înălțime, cântăriți peste 55 de kilograme sau vreți să deschideți laptopul. Dacă doriți să lucrați (ori să dormiți) în timpul călătoriei, dacă doriți să fiți tratat cu respect și nu ca un sac de cartofi, și dacă doriți să ajungeți la destinație relaxat – atunci cu certitudine ar merita diferența de preț.

Iată opiniile mele în aceste privințe.

Prețul de 25 de cenți/fotocopia nu se justifică prin nimic. Calitatea este aceeași ca a fotocopiilor pe care le obțineți pentru 10 cenți. Însă sumele insignifiante despre care vorbim nu justifică să pierd oricât de puțin timp, enervându-mă pentru ele.

Este de asemenea greu de justificat plata a 25 de dolari pentru a exersa într-o sală de fitness care ar fi gratuită în alte hoteluri, ori a unui dolar/pagină pentru

a primi un fax. Asta-i pur și simplu hoție. Ceea ce nu înseamnă însă că eu caut neapărat chilipiruri...

Sunt mulțumit să plătesc 25 de dolari pentru micul dejun în Palace, 5000 de dolari pentru un costum de comandă și sute de mii de dolari pentru automobilul sport potrivit.

De ce?

Fiindcă lucrurile acestea oferă un spectaculos salt calitativ față de alternativele lor cu prețuri mai mici. Când vine vorba de prosperitate, crezul meu este simplu:

Viața este prea scurtă ca să zbor ieftin!

Să fie oare din cauză că mă consider „prea grozav" ca să zbor la clasa turist?

Fiindcă tot ați pomenit de asta, răspunsul este da! Dacă-mi cade capul pe spate, peste spătar, fiindcă a fost proiectat acum 40 de ani, când înălțimea medie a oamenilor era cu treizeci de centimetri mai mică... dacă pasagerul de alături se revarsă peste brațul fotoliului și peste mine... dacă spătarul fotoliului din față îmi apasă genunchii... dacă nu pot citi nici măcar ecranul laptopului, fiindcă nu-l pot deschide complet... atunci, da, sunt „prea grozav" ca să mai zbor acolo. Iar același lucru este valabil și pentru voi!

Nu cred că Dumnezeu, voi sau oricare altul este slujit de faptul că vă duceți viața „la clasa turist". Cred că-i realmente o crimă să fiți nefericiți, bolnavi sau să vă zbateți pentru a vă duce existența. **De fapt, cred că-i o abatere de la natura voastră Divină să vă mulțumiți cu lipse sau limitări în orice domeniu al vieții voastre.**

Din „Cuvântul înainte" al Lisei, ştim acum că „lucrurile" nu ne vor face fericiţi şi că nu reprezintă etalonul de măsură al prosperităţii. Neîndoios, bunurile materiale vă pot face viaţa mai confortabilă şi de aceea sper să aveţi cât mai multe. Mai ştiu însă că adevărata sursă a prosperităţii voastre este relaţia pe care o aveţi cu o forţă mai mare decât voi.

Cândva, un bărbat foarte prosper a spus: „Născuiţi mai întâi spre împărăţia Domnului şi spre dreptatea lui şi veţi căpăta şi toate celelalte ". Eu îl pun pe Dumnezeu pe primul loc în viaţa mea, recunosc că Spiritul Divin este sursa tuturor numeroaselor binecuvântări pe care le am în viaţă şi-i aduc mulţumiri pentru asta.

Mi-ar fi plăcut să scriu despre prosperitate o carte care să nu conţină nimic despre Dumnezeu, deoarece ar fi ajuns probabil în mâinile mai multor oameni. Dar n-am putut s-o fac, deoarece, aşa cum v-am spus în introducere, credinţele pe care le am în această privinţă nu mi-ar îngădui-o.

Nu mă înţelegeţi greşit. Nu intenţionez să vă convertesc şi nici să vă schimb credinţa pe care o aveţi în prezent. Vă împărtăşesc însă gândurile, experienţele şi ideile mele asupra prosperităţii, întrucât ştiu că sunt adevărate. Şi mai cred că o temelie spirituală constituie o parte integrală din prosperitate.

Mai cred de asemenea că şi „lucrurile" joacă un rol. Prosperitatea este un amalgam în care intră multe: hrană spirituală, sănătate foarte bună, relaţii valoroase, muncă satisfăcătoare, creştere intelectuală, dar şi posesiuni materiale.

Nu mă veţi auzi niciodată spunând ceva de felul „Prosperitatea înseamnă mai mult decât «doar» bani", pentru că dacă aş afirma aşa ceva, aş diminua valoarea banilor. Eu cred că deţinerea de bani este modul cel mai rapid de a demonstra cine sunteţi şi ce intenţionaţi. Cred realmente că banii înseamnă Dumnezeu în acţiune. Dorinţa este cea care vă împinge sufletele să evolueze.

Nu există nici o îndoială că prosperitatea înseamnă aprecierea unei averse de primăvară, talazurile ce se sparg pe ţărm şi bătăile de aripi ale unui fluture. Prosperitatea înseamnă o legătură strânsă cu Creatorul vostru, înseamnă oameni care vă aduc bucurie în viaţă şi ridicarea în braţe a unui prunc nou-născut. Tot prosperitatea înseamnă să aveţi haine frumoase, să trăiţi în casa (sau casele) de vis şi să aveţi un automobil (sau un garaj plin cu automobile) care să facă să vă palpite inima!

Plăcerile mele în viaţă sunt simple. Când joc fotbal şi îndoi piciorul corect pentru a lovi mingea aşa cum trebuie ca să treacă pe lângă portar şi să poposească în plasă, este pentru mine o experienţă spirituală. Când mă trezesc dimineaţa şi văd soarele ridicându-se deasupra oceanului, este tot o experienţă spirituală. Susţinerea bisericii mele este importantă pentru mine şi-mi aduce de asemenea răsplată spirituală.

Dar nu mă înţelegeţi greşit. Experienţele acelea spirituale sunt sporite mulţumită banilor pe care îi am!

Am înregistrat succes şi acum îmi pot programa munca potrivit condiţiilor pe care le impun eu şi în acelaşi timp să joc într-un campionat de fotbal. Oricine poate să aprecieze un răsărit de soare, dar cred că pentru

mine spiritualitatea privirii răsăritului este sporită, deoarece o pot face din propria mea vilă, zilnic, nu doar de câteva ori pe an, din hotelul în care locuiesc pe durata concediului. Îmi pot susține biserica, fiindcă nu mă mai chinui să-mi achit facturile. Sunt capabil să-i ajut pe alții, pentru că m-am ajutat mai întâi pe mine însumi.

Mă uimește numărul de indivizi care predau seminare despre prosperitate, dar care nu sunt bogați. Ei fac afirmații ca: „Poate că nu am foarte mulți bani, dar sunt sănătos și mă simt prosper indiferent unde m-aș găsi".

Grozav ! Mă bucur că ei sunt fericiți. Pe de altă parte cred în mod sincer că dacă trebuie să vă faceți griji pentru plata chiriei, dacă vi se strânge inima de teamă să nu vi se strice mașina sau că n-aveți destui bani pentru a vă trimite puștiul la o universitate bună... atunci nu aveți parte de prosperitate adevărată.

Eu cred că dorințele nu vă sunt satisfăcute fără a vi se oferi de asemenea resursele de a le exprima. Și mai cred că exprimarea lor vă duce mai departe pe poteca voastră de dezvoltare spirituală. Cred în ceea ce reverendul Eric Butterworth numește „Nemulțumire divină".

Nu sunt mulțumit să zbor în clasa sardelelor. Sau să port pantofi ieftini. Ori să am parte de mâncare unsuroasă. Și cred că asta vine de la Dumnezeu. De aceea problema reală de care ne ocupăm este întrebarea „Cât înseamnă de ajuns ?".

Este într-adevăr o întrebare interesantă, mai ales pentru că o consider una dintre cele mai prost formulate expresii din toate timpurile. Tonul și tendința ei implică pur și simplu negativism.

O întâlniți când citiți despre un sportiv care a semnat un contract important, despre cineva care a obținut

premiul cel mare la loterie sau despre o persoană foarte bogată care câștigă și mai mulți bani.

„Probabil că nu-i mai ajungeau 10 milioane pe an. A plecat să joace la altă echipă pentru 12 milioane de dolari."

„A câștigat 57 de milioane de dolari. Eu n-am nevoie de atâta. Aș fi fericit doar cu un milion."

„Are deja o avere estimată la 4 miliarde de dolari și construiește alt hotel. Ce naiba, cât îi trebuie ca să-i ajungă ?"

Se poate vedea că afirmațiile acestea sunt depreciative prin însăși natura lor. Toate implică faptul că persoana despre care se vorbește este irațională sau lacomă. Implicația este că banii „în plus" pe care-i câștigă ar proveni din buzunarele voastre.

Exemplu: *„De-aia sunt așa scumpe biletele, fiindcă îi plătește prea mult pe-ăștia"*.

Pare adevărat, atât când auziți, cât și când citiți vorbele acestea. Dar nu este adevărat. Motivul pentru care sportivii sunt plătiți atât de mult este faptul că ei atrag spectatori. Oamenii vin pe stadioane și privesc la televizor. Dacă n-o fac, atunci echipa pierde bani și dă faliment. Ba chiar pentru orice echipă este o investiție excelentă să aibă câteva vedete care să atragă mai mulți spectatori. Asta împinge sportul înainte. Echipele îi plătesc pe jucători doar pentru că ei le asigură câștiguri.

Dacă lăsați economia de piață să prevaleze, ea va uniformiza întotdeauna situațiile. Factorii economici de felul prețurilor și salariilor vor fi mereu uniformizați, fiindcă piața liberă se bazează pe comercializarea unei valori în schimbul altei valori.

Iar aceasta este problema reală a prosperității.

Am amintit că am văzut un pardesiu din piele de struț care costa 10.000 de dolari și o poșetă cu același preț. Dacă există oameni care vor plăti atât de mult pentru obiectele respective, înseamnă că ei percep valoarea obiectelor acelea. Și este greșit să judecăm situația lor, deoarece nu știm ce înseamnă cheltuiala respectivă pentru ei și nici care le este situația financiară.

Să vă spun ceva. Aș fi cumpărat imediat pardesiul din piele de struț, dacă n-aș fi avut deja atât de multe și dacă n-aș trăi într-o climă în care le pot purta cam în cinci seri pe an. Era superb !

În cazul meu, nu mă pot justifica pur și simplu față de mine, fiindcă mai am un pardesiu de cașmir, unul de piele, unul de lână și alte șapte de toate felurile. Dacă nu mi-aș fi cumpărat o jachetă nouă de piele Pal Zileri din Paris chiar luna trecută, sunt sigur că aș fi luat pardesiul. (Iar faptul că încă vorbesc despre el face credibilă posibilitatea că mă voi sui iarăși în avion și-l voi cumpăra oricum !)

Cât despre poșeta de 10.000 de dolari, n-am văzut-o și nu știu nimic despre ea. Și nici nu am nevoie de o poșetă. Vă pot spune însă următorul lucru: patru doamne diferite din Consiliul Mastermind au vorbit întruna despre ea și despre cât de frumoasă era. După privirea din ochii lor, îmi puteam da seama că le-ar fi adus multă fericire în viață. De aceea nu-mi pare chiar în afara limitelor.

Nu știu desigur care este poziția voastră în toate aceste privințe, totuși cred că vă doriți mai multe în viață, altfel n-ați citi cartea de față. Și mai cred că aveți un Creator care vrea să aveți mai multe, să faceți mai multe și să deveniți mai mult decât sunteți în prezent.

Tocmai de aceea scriu cartea aceasta pentru voi. Cred că prosperitatea înseamnă toate lucrurile despre care am vorbit și cred că materializarea ei în existența voastră înseamnă pur și simplu a vă duce viața potrivit legilor spirituale ce o guvernează. Am dedicat câte un capitol fiecărei legi, așa că, dacă sunteți gata să primiți adevărata prosperitate care reprezintă dreptul vostru din naștere – întoarceți pagina !

Capitolul 2

Legea vidului

Universul nu vă poate pune binele în mâini, până nu daţi drumul la ce aveţi în ele.

Dacă vă plimbaţi pe plajă, lăsaţi urme în nisip. Îngăduiţi însă vântului şi valurilor să acţioneze pentru numai câteva minute şi urmele acelea vor fi acoperite, la fel cum vegetaţia va acoperi un câmp şi cum ordinea de zi a unei şedinţe se va extinde până la durata maximă prevăzută pentru ea.

Natura detestă vidul. Şi deoarece natura inerentă a Universului este binele, orice vid va fi mereu umplut cu bine. Ca atare, una dintre căile cele mai rapide de a vă materializa prosperitatea în viaţă este prin crearea de vid.

Într-o seară, la sfârşitul cursului despre prosperitate pe care-l predam, o participantă m-a abordat, oarecum derutată. Dorea să ştie cum funcţionau toate „chestiile astea despre prosperitate", pentru că ea îşi pierduse recent slujba şi o părăsise prietenul.

Interesant era faptul că de luni de zile se plânsese despre slujba respectivă. Salariul era foarte mic şi nu părea că-i oferă oportunităţi pentru promovare. De câteva ori stătusem de vorbă şi despre prietenul ei, care o agresase atât fizic, cât şi verbal.

În felul acesta, așa cum i-am și spus de altfel, se părea mai degrabă că ea pornise pe o cale foarte constructivă spre prosperitate. Și într-adevăr, exact așa s-a și dovedit.

Pe măsură ce conștiința i s-a dezvoltat, slujba n-a mai putut s-o rețină, iar prietenul nu s-a mai simțit în largul lui alături de ea. În cele din urmă, ea a putut să-și găsească o slujbă mai bună și să atragă un bărbat care a apreciat-o și care n-ar fi agresat-o.

Dacă vă agățați de ceva negativ, lucrurile pozitive nu mai au loc să intre în viața voastră. De aceea atunci când oamenii vin la mine pentru sfaturi fiindcă nu sunt prosperi în toate domeniile vieții lor, le pun următoarea întrebare:

Care este lucrul de care încă vă agățați – cel căruia trebuie să-i dați drumul?

Acest efect de vid funcționează în toate domeniile vieții voastre. Când mă simt distras și copleșit de muncă, o privire aruncată pe masa și în biroul meu explică totul. Peste tot sunt maldăre de materiale. Mediul meu este aglomerat și dezorganizat, așa că eu însumi mă simt aglomerat și dezorganizat.

De aceea mă opresc din ceea ce fac și încep să sortez. Așez totul pe podea în teancuri, pe proiecte, apoi pun fiecare proiect în dosarul lui. După aceea scriu o listă de activități, cuprinzând toate lucrurile importante ce trebuie realizate în cadrul fiecărui proiect. În cele din urmă pun dosarele în fișet sau în biblioraftul cu intrări active de pe masă.

Chiar dacă am 40 de lucruri pe listă, mă relaxez imediat și abordez sarcinile concentrat și cu claritate. Atribui priorități și mă bucur teribil pentru fiecare

element pe care-l bifez pe măsură ce termin. În felul acesta în jurul a tot ce fac se creează o energie pozitivă și, parcă fără să-mi dau seama, termin tot ce trebuia să termin.

În cazul meu specific, lucrez mai bine când am liniște interioară și concentrare. De aceea trebuie să mă eliberez de orice distrageri și să creez un vid pentru liniștea minții. Dacă simt că în viața mea se petrec prea multe, voi face curățenie în sertarul sau în debaraua plină cu fleacuri inutile.

Atunci când sunteți înconjurați de spațiu deschis și organizat, simțiți mai multă expansiune, creativitate și control. Același principiu se aplică în atragerea tuturor domeniilor de prosperitate în viața voastră. Dacă vă doriți pantofi noi, dăruiți unii dintre cei pe care-i aveți deja. Dacă vă doriți haine noi, faceți curățenie în șifonier (creați un vid) și donați unele dintre hainele vechi.

Vreți să aveți parte de mai multe îmbrățișări în viață? Vreți să aveți parte de mai multă iubire? Dăruiți-le la rândul vostru!

Evident, aceeași lege se aplică și în cazul sănătății. În primii 30 de ani de viață, m-am confruntat cu multe probleme de sănătate. La fel cum m-am confruntat cu multe probleme financiare și altele de natură personală... Una peste alta, eram bolnav, falit și prost!

Și nu puteam înțelege de ce anume. Am ajuns să descopăr că de fapt toată insuficiența aceea din viață se datora faptului că aveam o conștiință de victimă. Nu renunțam la insuficiență, deoarece îmi îngăduia să continui exprimarea de lucruri rele... iar ele îmi permiteau să-mi alimentez scenariul de victimă nobilă.

Puteam să-mi pierd toată ziua alături de prietenii mei rataţi şi toţi ne compătimeam, spunând cât de greu era să înaintăm în viaţă, că bogaţii beneficiau de toate oportunităţile, cât de ingrată era existenţa şi alte prostii de acelaşi fel.

Mă agăţam de rolul de victimă... şi de aceea în mintea mea nu exista spaţiu pentru rolul de învingător.

Odată ce am fost capabil să renunţ la victimizarea mea, mi s-a deschis o întreagă lume nouă de posibilităţi. Problemele de sănătate pe care le avusesem toată viaţa au dispărut, ca pocnind din degete.

Nu vreau să mă înţelegeţi greşit. Problemele de sănătate au fost reale şi am destule fişe medicale pentru a le dovedi. Ele erau însă reale, pentru că eu le credeam reale şi pentru că aveam nevoie de ele, pentru a continua în rolul de victimă. Odată ce n-am mai dorit să fiu victimă, ele au fost vindecate în mod miraculos.

Întrucât nu mai aveam nevoie de ele ca să mă definească, corpul meu le-a dat pur şi simplu drumul şi a regenerat ţesuturile sănătoase.

Desigur, practicarea acestei legi necesită o anumită doză de credinţă. Trebuie să fiţi de acord să renunţaţi la lucruri. După ce veţi înţelege că Universul este bun în mod inerent, vă va fi mai uşor să credeţi în rezultate juste. Nu vă veţi mai teme să lăsaţi lucrurile să plece din viaţa voastră, fiindcă veţi şti că ele vor fi înlocuite cu ceva de valoare egală sau chiar mai mare.

Sunteţi înconjuraţi peste tot de bine. Singura lipsă este cea din mintea voastră. Deschideţi-vă mintea pentru a primi prosperitate, creaţi un vid ca s-o păstraţi şi o veţi atrage.

Afirmații de prosperitate pentru crearea vidului pentru bine:

Mă eliberez de tot ce nu mă mai slujește
și sunt deschis spre tot binele ce vine la mine.

Las lucrurile să plece și-l las pe Dumnezeu
să vină. Știu că binele meu cel mai mare
vine la mine.

Dau drumul la tot ce nu mă slujește.
Sunt deschis spre binele abundent și îmbelșugat
care se îndreaptă către mine.

Eliberez ce nu este spre binele meu cel mai mare
și mă deschid spre Ordinea Divină.

Legea circulației

Fiți dispuși să dăruiți ceva ce dețineți, pentru a primi ceva ce doriți.

Imaginați-vă prosperitatea ca pe un râu ce curge năvalnic. El nu stagnează niciodată. Se află permanent în mișcare, eliberându-și presiunea și căutându-și nivelul optim.

Pe de altă parte, atunci când apa staționează într-un loc, ea devine tulbure și stagnantă.

Această lege a circulației care guvernează prosperitatea operează în același fel. Tezaurizarea sărăciei duce la stagnare. Atunci când circulați fonduri, spargeți stavila energiei și mențineți curgerea liberă a râului prosperității.

De aceea, de exemplu, eu nu simt niciodată că dețin ceva, chiar dacă titlul de proprietate este pe numele meu. Până și mașinile și casele există în viața mea doar pentru o vreme. După aceea le „eliberez" și trec mai departe. Toți trecem prin cicluri. Casa – de care aveați nevoie când trăiați singur poate să nu fie adecvată după sosirea pe lume a trei copii. În mod similar, după ce copiii cresc și își părăsesc căminul, vă puteți dori altă locuință, mai mică.

Atunci când deţineţi bunuri, le protejaţi şi le folosiţi. Când ele nu vă mai slujesc, le „daţi drumul" spre cineva căruia îi pot fi de folos. Astfel, eu pot să-mi vând unul dintre automobilele sport, când vreau să cumpăr ultimul model apărut. În felul acesta beneficiază atât cel care o cumpără de la mine, cât şi eu. Eu îmi cumpăr maşina nouă, iar el capătă o maşină care este nouă pentru el, dar la un preţ mai mic decât ar costa un model nou.

La fiecare şase sau douăsprezece luni, trec la un model nou de calculator, deoarece modelele noi au mai multe caracteristici de care am nevoie, sunt mai uşoare şi lucrează mai rapid. Aşa că-mi cumpăr unul nou, iar pe cel vechi îl dăruiesc unui prieten care nu are calculator. Când aplic prima lege şi doresc să creez un vid prin dăruirea de încălţăminte sau îmbrăcăminte veche, invoc şi legea a doua.

Circulaţia banilor aduce rezultate puternice de prosperitate.

Să presupunem că vă aflaţi într-o situaţie financiară neplăcută. Aţi ajuns la ultima sută de dolari şi aveţi o datorie de 1500 de dolari. În loc să vă agăţaţi de suta aceea, aşteptând să apară restul de 1400 de dolari, aplicaţi legea a doua, a circulaţiei.

Ştiţi că tezaurizarea sărăciei duce la stagnare. Trebuie să spargeţi stăvilarul şi să puneţi în circulaţie fondurile pe care le aveţi. După aceea „spargeţi" cei 100 de dolari şi trimiteţi-i în Univers însoţiţi de binecuvântările voastre.

Să zicem că donaţi 10 dolari pentru sursa voastră de hrană spirituală. După aceea puteţi expedia plăţi parţiale de 20 de dolari ici, 15 colo, 25 dincolo etc. În felul acesta

se distruge energia stagnantă și vă puneți banii în circulație. Întrucât circulați banii, creați o energie care atrage mai multe fonduri spre voi.

Altă metodă. Binecuvântați-vă cecurile sau mandatele poștale. Expediați fiecare plată, scriind o binecuvântare pe copia care rămâne la voi și repetați verbal binecuvântarea aceea atunci când expediați banii. Veți crea o energie și mai puternică de circulare a fondurilor spre voi. (La sfârșitul acestui capitol, veți găsi câteva exemple de binecuvântări.)

După ce veți ieși din lipsuri și vă veți îndrepta spre prosperitate, vă puteți realmente bucura de această lege. Treceți acum la sădirea semințelor. Nu este vorba despre obișnuita voastră donație la cutia milei, ci despre ocazia de a sădi semințe pentru veșnicie.

Desigur, veți începe probabil cu acte de caritate ce vă sunt dragi. Atunci când susțineți organizații de acest fel, efectul de propagare a prosperității voastre dă ocol lumii.

De exemplu, eu sponsorizez programe pentru tineri cântăreți de operă. Banii pe care-i „sădesc" sunt acordați ca burse studenților, pentru ca ei să se poată concentra asupra studiului; ei folosesc banii ca să plătească chiria, să cumpere de mâncare și pentru alte cheltuieli necesare.

Când ei cheltuiesc banii aceștia, îi binecuvântează de asemenea pe proprietarul locuinței, pe băcan, pe angajații și acționarii companiei de electricitate etc. Prin urmare fondurile circulă din nou. Bineînțeles oamenii respectivi dețin banii doar un timp, după care îi recirculă în Univers. Ciclul acesta se desfășoară la infinit.

În mod firesc, de aici rezultă și mai mulți bani. Artiștii își perfecționează tehnica și devin mai buni. Ei se produc în concerte ce aduc frumusețe în sufletele spectatorilor. Eu particip la astfel de spectacole și simt mândrie și fericire pentru artiștii pe care îi sponsorizez. Este un ciclu nesfârșit al binelui.

Să facem acum un pas mai departe.

Știu că în ciuda bursei pe care o primesc artiștii, banii continuă să reprezinte o problemă pentru majoritatea lor. Ce-ar fi atunci dacă l-aș invita pe unul la prânz într-o zi? Și ce-ar fi dacă în drum spre casă l-aș duce la magazinul de unde mă îmbrac eu însumi și i-aș cumpăra un smoching sau o rochie de concert? Ar putea costa 1000 de dolari, ceea ce-i un fleac pentru mine. În același timp, se poate ca ei să fie nevoiți să facă economii și sacrificii timp de un an pentru a strânge mia aceea de dolari.

Mia de dolari cheltuită de mine nu va trece prin bursa Operei și nu va fi scăzută din impozite. Artistul căruia i-o dăruiesc nu mi-o va restitui niciodată. Nici nu mă aștept s-o facă. Este o sămânță pe care o sădesc.

Am dăruit îmbrăcăminte unor conferențiari debutanți, calculatoare unor întreprinzători aflați la început de drum și echipamente sportive mai multor echipe de juniori decât țin minte. Cheltuielile acestea nu vor apărea niciodată pe lista mea de acte de caritate, ci sunt pur și simplu semințe pe care le sădesc.

Nu știu exact în ce fel vor reveni la mine. Dar știu că așa se va întâmpla.

Uneori atunci când sădiți o sămânță, aveți parte de o vânzare neașteptată, de o creștere a salariului sau de o

bonificație. Poate să apară cineva despre care ați uitat de multă vreme, care să-și achite o datorie.

Sau poate să nici nu apară sub formă de bani...

Puteți primi vestea că tumoarea voastră este benignă, că fiica adolescentă începe să comunice cu părinții ei, ori vă puteți întâlni sufletul pereche.

Nu așteptați sădirea semințelor până scăpați complet de datorii sau până deveniți multimilionar. Ba chiar, dacă prosperitatea vi se pare blocată, puteți dori să zgâlțâiți zdravăn lucrurile, sădind o sămânță chiar azi.

Mai este necesar să vă spun că puteți proceda la fel și în cazul dragostei ? Trimiteți dragostea în circulație și veți atrage mai multă dragoste ce se va întoarce în viața voastră. Dăruiți ceva ce nu mai folosiți și fiți gata să vă primiți bunurile.

Afirmații de prosperitate pentru circularea prosperității:

De scris pe carnetul de cecuri:
Ești plin acum cu generozitatea Creatorului meu, pentru a-mi mulțumi toate nevoile.

Banii sunt atrași spre mine ca spre un magnet.

De afirmat atunci când expediați plăți:
Te trimit mai departe, pentru a circula în fluxul de prosperitate neîngrădită.
Știu că vei reveni în același fel la mine.

Aceasta este generozitatea lui Dumnezeu și o trimit mai departe cu înțelepciune, credință și iubire.

De afirmat atunci când sădiți o sămânță:
Dragoste divină, binecuvântează și înmulțește prin mine această sămânță de prosperitate.

Legea imaginării

Mai întâi trebuie să vedeţi prosperitatea în mintea voastră.

Ca toate formele de succes, prosperitatea este creată mai întâi în minte. Când vă imaginaţi diverse lucruri, vă programaţi de fapt subconştientul să le materializeze pe plan fizic.

Unul dintre motivele pentru care am introdus afirmaţii după fiecare capitol este că ele vă ajută să vă programaţi subconştientul. Eu cred de asemenea în cartonaşe cu obiective, declaraţii pozitive scrise în agenda zilnică sau chiar în notiţe autoadezive cu mesaje lipite pe volan, oglindă sau frigider. Când vedeţi aceste readuceri aminte, vă gândiţi la ce încercaţi să materializaţi, iar sentimentul respectiv vă ancorează gândul în subconştient.

Cu cât angajaţi mai multe sentimente, cu atât imaginea vă va fi mai clară în minte. Şi cu cât vă este mai clară, cu atât o veţi materializa mai repede.

În cartea mea „Acceptaţi-vă abundenţa", povestesc despre un exerciţiu pe care prietenul meu Richard Brooke îl efectuează în seminarele lui pentru a ajuta acest proces.

El le cere oamenilor să scrie un scenariu de film al zilei lor perfecte.

Astfel veți vedea în viitor ziua în care compania vă este cotată la bursă, când ajungeți să dețineți primul milion, ori să deschideți noul restaurant. Această zi perfectă trebuie descrisă convingător și detaliat. Nu uitați să vă implicați toate simțurile, astfel încât experiența să pară cât mai reală cu putință. Trebuie s-o puteți vedea, auzi, gusta, mirosi, atinge și SIMȚI. Veți materializa prosperitatea pe plan fizic doar atunci când o simțiți mai întâi în minte și în inimă.

Nu arătați scenariul acesta decât celor care vă susțin și vă încurajează foarte mult. Împărtășiți-l numai celor pe care vă puteți bizui ca parteneri în planificarea succesului vostru.

Păstrați scenariul într-un loc de felul agendei, servietei sau poșetei, pentru a-l avea zilnic la îndemână. Ori de câte ori dispuneți de cinci minute libere, recitiți-l. Când vă simțiți stresat și copleșit pe parcursul zilei, închideți ușa, decuplați telefonul pentru cinci minute și studiați scenariul.

În felul acesta vă veți calma, vă veți focaliza asupra obiectivului și veți reconsolida programarea constructivă din subconștient. Este un instrument foarte puternic pentru acceptarea abundenței. Iată altul la fel de bun.

Avizierul Visului

Instrumentele acestea sunt foarte amuzante și în același timp foarte puternice pentru a vă stabili prosperitatea. Cel pe care-l prezint în continuare a fost preluat din cartea „Legile dinamice ale prosperității" de

Catherine Ponder, care mi-a fost de mare folos. Iată cum trebuie procedat:

Procurați-vă o placă mare de polistiren expandat pe care fixați, cu ace de gămălie sau piuneze, poze, afirmații și lucruri pe care doriți să le materializați în viață. Eu obișnuiesc să împart acest avizier în secțiuni – de exemplu, muncă, spiritualitate, relații etc.

După aceea, în fiecare secțiune a avizierului puneți reprezentări a ceea ce doriți să întreprindeți, dețineți sau deveniți. Astfel, cu vreo două săptămâni înainte de alcătuirea avizierului, începeți să strângeți reviste, pliante și alte materiale din domeniile ce vă interesează.

Să presupunem că doriți să învățați să cântați la chitară. Dintr-o revistă muzicală, decupați poza unei chitare și fixați-o pe avizier. Nu trebuie să luați însă orice fel de chitară, ci exact modelul la care doriți să cântați.

Să presupunem că aveți ca obiectiv o mai mare apropiere de Dumnezeu. Puteți prinde pe avizier un simbol religios, o afirmație sau un citat din Scripturi.

Poate că doriți să scrieți un bestseller. O idee ar fi să decupați un top al celor mai bine vândute cărți, apoi să ștergeți cu alb cartea de pe primul loc și să scrieți acolo titlul cărții voastre. În mod similar puteți scrie numele companiei voastre în vârful listei cu cele mai de succes companii etc.

Nu există reguli privind felul în care să puneți lucrurile pe avizier, atât doar că imaginea trebuie să simbolizeze ceva pentru voi. Nu contează dacă ea este înțeleasă și de alții; oricum pentru ei nu este necesară. Voi însă trebuie să știți ce înseamnă imaginea de fiecare dată când o vedeți.

Fiţi foarte atenţi ce anume puneţi pe Avizierul Visului !

Sherry, vicepreşedinta mea, îşi dorea un soţ. A găsit într-o revistă fotografia unui bărbat chipeş şi a prins-o pe avizierul ei. Într-o bună zi, am prânzit împreună şi ea mi-a vorbit despre noua ei relaţie. Ajunsese la concluzia că nu era un bărbat alături de care să-şi dorească să trăiască, dar semăna foarte mult cu cel din fotografia pe care o prinsese pe Avizierul Visului !

De aceea a înlăturat fotografia şi a înlocuit-o cu poza unui cuplu văzut din spate, care se plimba ţinându-se de mâini. La scurtă vreme după aceea l-a cunoscut pe John şi peste alte trei luni s-au căsătorit.

Iată alt exemplu al puterii acestei metode.

Pe vremea când încă o duceam greu, am văzut o reclamă pentru Dodge Viper. Am fost aproape şocat cât de frumos era automobilul şi am decis că trebuie să am şi eu unul. După vreun an am aflat despre Avizierul Visului şi mi-am construit primul avizier. Ştiam doar că voiam un Viper roşu, aşa că am pus o fotografie pe avizier. Revista din care o decupasem nu avea modelul roşu, aşa că am folosit fotografia unui automobil negru.

Peste câteva luni, am negociat un contract de consultanţă cu o companie şi am introdus clauza ca în eventualitatea în care vânzările lor atingeau 2 milioane de dolari/lună să-mi cumpere un Viper nou. Ei bine, s-a întâmplat ceva interesant...

Chiar înainte ca vânzările să fi atins cifra respectivă, preşedintele companiei mi-a telefonat. Era atât de încântat de progresul rapid pe care-l înregistrau, încât dorea să-mi cumpere automobilul mai devreme. Era prieten cu

principalul dealer de Viper din lume și încheiase cu el un târg.

Un proprietar de cazinou din Las Vegas se găsea în divorț și avea nevoie rapidă de lichidități. El deținea un Viper cu toate accesoriile speciale, dar și cu alte modificări de caroserie efectuate de compania care proiectase prototipul Viper pentru Dodge. Era unicul Viper de felul acela din lume.

Se ridica însă o problemă...

Avea culoarea neagră și de aceea președintele voia să știe dacă doream această mașină unicat sau una roșie. M-am trezit într-un conflict de dorințe și am cerut timp să mă pot hotărî.

Am plecat să mă plimb cu bicicleta pe Ocean Drive. Cam la jumătatea promenadei, în fața unui restaurant erau parcate două automobile Viper. Unul roșu, unul negru. Coincidență, nu-i așa ?

Am coborât de pe bicicletă și le-am dat ocol. Le-am privit și le-am studiat din toate unghiurile, apoi am decis că trebuia să am unul negru.

De atunci am avut patru Viper, iar cel negru continuă să fie favoritul meu. Privind retrospectiv sunt convins că motivul pentru care am căpătat un automobil negru este faptul că am pus fotografia unui Viper negru pe Avizierul Visului.

Într-o perioadă de numai doi ani am avut tot ce a existat pe Avizierul Visului meu. De aceea mă străduiesc din răsputeri să vă conving să vă creați și voi unul. Plasați apoi Avizierul într-un loc unde să nu fie zărit de alte persoane (astfel ca indivizii negativiști să-l ridiculizeze), dar unde-l puteți vedea zilnic. Ca și în cazul multor alte

obiecte, simpla trecere pe lângă el și observarea periferică au efect asupra voastră.

Vederea zilnică a imaginilor vi le programează realmente în subconștient. În interiorul vostru se creează astfel dorința de a întreprinde pașii necesari care vă aduc visele mai aproape de realitate.

Vedeți-vă prosperitatea mai întâi în minte și după aceea materializați-o pe plan fizic!

Afirmații de prosperitate pentru materializarea imaginării:

Văd bogăția generozității lui Dumnezeu
și o atrag acum spre mine.

Îmi văd binele și apoi îmi materializez binele.

Așa cum îmi imaginez în minte,
așa stabilesc pe acest pământ.

Așa cum visez, așa voi dobândi.

Legea creativității

Omul poate materializa prosperitatea din eteruri, prin puterea ideilor, viziunii și imaginației.

Reverendul Charles Fillmore a afirmat despre Creatorul nostru că ne-a asigurat substanță pentru toate nevoile și că ea este baza Universului. Această substanță se găsește în eterurile ce ne înconjoară. Mai important încă, ea răspunde față de mintea omului și este modelată de gândurile noastre.

Nu există nici un loc de pe Pământ unde să nu existe Dumnezeu și de aceea abundența există peste tot pe Pământ. Substanța nu vine „din cer". Nu trebuie s-o căutați, s-o „găsiți" și nu trebuie să „puneți mâna" pe și mai multă. Ea se află integral aici, așteptându-vă s-o chemați.

Nu veți avea niciodată o idee pe care să n-o puteți întrupa... altfel Universul ar fi slab în punctul său esențial. Când transformați această substanță în prosperitate terestră, aceasta nu se datorează faptului că Dumnezeu v-a auzit ruga și v-a îndeplinit-o. Credința voastră este cheia spre împărăția puterii din interiorul vostru, care transcende limitările omenești.

Cum transformăm însă această substanță din eteruri în prosperitatea noastră ? Prin intermediul ideilor.

TOTUL ÎȘI ARE ORIGINEA ÎN MINTE. Ideile sunt centrul conștiinței. Mintea infinită este un depozit de idei despre resursele omului. Sănătatea, relațiile, inteligența și finanțele vă sunt determinate de ideile spre care vă îndreptați atenția. Ceea ce deveniți este rezultatul eforturilor pe care le cheltuiți pentru a acumula aceste idei.

Dumnezeu sau Universul nu vă tăinuiește bunurile. Puterea de a vă materializa prosperitatea sălășluiește în interiorul vostru. Nu priviți în exterior pentru sursa satisfacerii nevoilor voastre. Ea provine de la o putere mai mare decât voi, însă puterea aceea v-a asigurat toate mijloacele de care aveți nevoie, chiar înăuntrul vostru. Sunteți co-creatorii propriei voastre prosperități.

Când am scris clauza Viper în contractul meu de consultanță, a fost o idee pentru materializarea binelui meu. Chiar acum am în alt contract o clauză pentru un Ferrari. Unica limită în privința a ceea ce puteți materializa o reprezintă ideile cu care veniți. Totul depinde de felul în care gândiți.

Îmi amintesc că predam un curs despre prosperitate, când cineva a ridicat brațul, dorind să știe cum ar fi putut materializa mai mulți bani în viața lui. Jay era infirmier-șef într-un spital bugetar, ajunsese deja în vârful scării sale salariale și leafa nu-i mai putea crește. Din câte își dădea el seama, nu avea cum să câștige mai mulți bani.

M-am gândit la asta două secunde, apoi l-am întrebat: „Ce te oprește să-ți deschizi o agenție pentru îngrijirea ambulatorie a bolnavilor ? De fapt, ce părere

ai să deschizi cea mai exclusivistă agenție din oraș ? Una pentru bolnavii foarte bogați care doresc cea mai bună îngrijire personală pe care o pot obține."

El nu se gândise niciodată la așa ceva. Deoarece era prins în mrejele lipsei de gândire, zărea numai talerul cu bani al slujbei sale, iar adevărata bogăție se găsea realmente la numai o idee depărtare de el. Dacă trebuie să învățați un singur lucru despre prosperitate, atunci acesta este: când aveți o viziune puternică pentru ceva, puteți supune Universul voinței voastre.

În albumul meu audio intitulat „Prosperity", mă refer la această lege ca fiind Legea Creativității. Aceasta deoarece se referă la creativitatea de a achita facturi, de a materializa bogăție și de a crea rezultate dorite. Uneori este vorba pur și simplu despre schimbarea felului în care vă gândiți la ceva.

Acum vreo zece ani, afacerea mea șchiopăta rău. În fiecare săptămână, Sherry îmi intra în birou cu un dosar extensibil ticsit cu note de plată. Așa că, firește, pe el scria „NOTE DE PLATĂ".

După mai multe săptămâni, am avut în cele din urmă o revelație. Fiecare „notă de plată" era de fapt o factură pentru o binecuvântare pe care o primisem deja. De exemplu, atunci când primiți o notă de plată de la compania de termoficare, este pentru că vă asigură căldură iarna; similar, de la compania de electricitate este pentru că vă asigură lumină cu ajutorul căreia să vă desfășurați activitatea.

Am aruncat dosarul acela și am cumpărat altul pe care am scris „Binecuvântări". După aceea am început să scriem câte o afirmație pe plicul fiecărei note de plată

care ne sosea prin poştă. (Prima dintre ele este reprodusă la sfârşitul acestui capitol.) S-a schimbat întreaga energie a procesului.

Noi intrasem într-o mentalitate de tip „asediu". În fiecare zi când sosea corespondenţa, o detestam şi începusem să-i vedem pe creditori ca fiindu-ne inamici. Acum însă am răsturnat situaţia şi am înţeles că de fapt creditorii noştri erau partenerii noştri. Am stat de vorbă cu toţi, am pus la punct planuri de achitare, ei au lucrat alături de noi şi în câteva luni am fost la zi cu plăţile pentru toţi.

Există multe moduri creative în care să abordaţi o asemenea situaţie. Puteţi adresa o scrisoare lui Dumnezeu sau Universului. La sfârşitul fiecărei zile, întocmiţi un bilet de mulţumire, exprimându-vă recunoştinţa pentru că v-aţi apropiat mai mult de visele voastre.

Să presupunem că aveţi probleme cu altă persoană – poate că vă găsiţi în proces cu ea sau pur şi simplu vă găsiţi în altă situaţie nearmonioasă. Încercaţi să redactaţi o scrisoare pentru îngerul păzitor al respectivei persoane ! Nu vă referiţi însă la dificultăţile voastre. Scrieţi despre toţi cei implicaţi şi exprimaţi-vă dorinţa pentru armonie şi rezultate perfecte pentru ei.

Recunoaşteţi – credeţi că fiecare om are un înger păzitor şi că îngerii aceia vă citesc scrisoarea ?

Probabil că nu. Dar ştiţi ceva ? Eu am făcut-o şi am obţinut rezultate uimitoare. Noi ştim următoarele...

În esenţă, toate lucrurile şi fiinţele de pe Pământ sunt vibraţii de energie. Iar în esenţa esenţei, toate sunt vibraţii sonore. Înţelepţii vedici vorbesc despre întâlnirea dintre gânduri ce se petrece în spaţiu. Campbell a scris

despre subconștientul colectiv. Există vreun loc unde să se întâlnească gândurile și afirmațiile ?

Nu am nici cea mai mică idee. Dar așa cum v-am spus, am înregistrat rezultate uimitoare cu genul acesta de acțiune. Asemenea lucruri li se par prosteşti neinițiaților, însă de fapt ele slujesc pentru a vă focaliza energia și a vă programa mintea subconștientă. Încercați unele dintre aceste tehnici creative și testați singuri rezultatele !

Dumnezeu nu este materie, ci Universul din jurul nostru. Universul este substanță și această substanță vă este disponibilă permanent. După ce deveniți conștienți de asta – și știți că ați fost înzestrați cu mintea pentru a o atrage – , materializarea prosperității este destul de simplă.

Afirmații pentru a invoca puterea creativității:

Mulțumesc pentru plata ta imediată și completă.

Ești imediat și complet plătit prin calea bogată a substanței Divine.

Văd situația noastră rezolvată pentru binele mai mare al tuturor celor implicați.

Apelez la ordinea Divină pentru a materializa mijloacele pentru prosperitatea mea imediată.

Legea dăruirii și primirii

Nu puteți întrece dărnicia Universului.

Întrucât nu fusesem „programat" în copilărie, mi-a fost foarte greu să învăț această lecție. Petrecusem atât de mulți ani ca victimă, încât îmi era greu să cred că dacă voi dărui ceva, voi primi mai mult îndărăt. Dar exact despre asta este vorba în legea de față.

Așa cum puteți vedea, cele mai multe dintre aceste șapte legi sunt corelate, iar prezenta lege se ridică deasupra tuturor, ca o „lege a legilor", fiindcă este principiul fundamental de operare a Universului.

În prosperitate totul se poate exprima ca o ecuație de tip „valoare contra valoare". Minunat este însă faptul că ceea ce dăruiți vi se întoarce cel puțin înzecit. Nu puteți păcăli niciodată această ecuație. Nu puteți întrece dărnicia Universului. Cu cât dăruiți mai mult, cu atât veți primi mai mult. De zece ani am încercat să dăruiesc mai mult decât Dumnezeu și n-am izbutit. În fiecare an dăruiesc mai mult și în fiecare an sunt răsplătit mai mult decât în anul anterior.

Aţi auzit de asemenea această lege descrisă sub forma „culegi ceea ce semeni". Atunci când vă primiţi binecuvântările, este important să le sărbătoriţi şi să le împărtăşiţi. Dacă sunteţi înzestrat cu un talent (indiferent dacă este vorba despre a cânta la pian, a preda ori a picta) şi nu-l practicaţi, atunci vă diminuaţi natura Divină.

Pentru a vă cinsti capacităţile înnăscute, trebuie să le sărbătoriţi şi să le împărtăşiţi. Iar pe măsură ce o veţi face, veţi atrage şi mai multe binecuvântări în viaţa voastră.

Toate acţiunile adevărate sunt guvernate de această lege. Nimic nu se întâmplă „de la sine". De fapt nu există noroc şi întâmplare. TOT ce se întâmplă este rezultatul unei cauze şi poate fi explicat prin legile cauzei şi efectului.

Noi punem afirmaţia aceasta sub semnul îndoielii când nu cunoaştem o cauză, dar ea există întotdeauna. Ceea ce cunoaştem ca „miracole" sunt lucruri controlate de cauze pe care încă nu le înţelegem.

Toate circumstanţele ce există în viaţa voastră în clipa de faţă sunt rezultatul unor cauze pe care le-aţi creat. De aceea, dacă doriţi să vă schimbaţi circumstanţele, schimbaţi ceea ce dăruiţi. Nu uitaţi că pentru fiecare zece procente de efort cheltuit, primiţi înapoi o sută de procente.

Reamintiţi-vă lecţiile noastre anterioare despre semănarea semînţelor. Legea aceasta este cea care determină rezultatele pe care le materializaţi prin modul în care procedaţi.

La fel cum puteţi atrage şi înmulţi binele, este posibil, din păcate, să se întâmple şi invers. Să presupunem că bârfiţi despre un coleg. Creaţi o datorie de karma negativă

care trebuie plătită. Iar preţul este de asemenea de zece ori mai mare.

Asta se aplică ori de câte ori vă îmbogăţiţi pe seama altcuiva, indiferent dacă a fost fără intenţie. Să vă ofer o idee despre ce vreau să spun.

Emisiunea mea TV favorită fusese „Poliţiştii". Apoi, dintr-un motiv pe care nu-l mai ţin minte, m-am îndepărtat de ea şi n-am mai vizionat-o câţiva ani. Pentru ca apoi, într-o seară, pe când mă aflam în camera de hotel înaintea unui seminar, să deschid televizorul şi să trec de pe un canal pe altul căutând un meci de baseball. Procedând aşa, am dat întâmplător peste „Poliţiştii" şi mi-am spus: „Grozav, n-am mai văzut emisiunea asta de mult timp. Îmi place foarte mult."

M-am uitat însă doar cinci minute, după care a trebuit să schimb canalul. Poliţiştii fuseseră chemaţi pentru un caz de violenţă familială. Ajungând la destinaţie, găsiseră o narcomană beată, care fusese bătută de prietenul ori de soţul ei. Când poliţiştii au plecat să-l caute, femeia şi-a schimbat declaraţia şi a început să-l apere. (Aşa se întâmplă de multe ori cu victimele agresiunilor.) Privind toate astea, am simţit cum pur şi simplu mă furnica pielea.

Mi-am dat seama că emisiunea nu era decât o pătrundere morbidă şi indiscretă în tragediile unor oameni foarte nefericiţi. Tot atunci am înţeles de ce mă îndepărtasem de ea. Pe măsură ce mi s-a dezvoltat conştiinţa prosperităţii, emisiunile pe care le urmăream, cărţile pe care le citeam şi filmele pe care le vizionam s-au schimbat. În mod intuitiv mă îndepărtasem de „Poliţiştii" şi de alte emisiuni similare.

Aceasta este realmente o problemă pentru voi, în prezent.

Posturile TV au înțeles că programele de tip „reality show" sunt ieftin de produs și că ignoranții vor face orice ca să ajungă să fie văzuți la televizor. Desigur, mai există și talk-show-urile ieftine, care sunt la fel de dezgustătoare. Ele exploatează ignoranța celor care apar în ele, pentru a vă amuza. Este pur și simplu o altă formă de bârfă și dacă veți opta să urmăriți asemenea tipuri de emisiuni vă veți diminua prosperitatea.

Oferiți numai lucruri bune și veți primi numai lucruri bune. Așa funcționează legea aceasta, permanent, fără excepții. Nu este minunată ?

Oferirea de afirmații:

Trimit mai departe această bogăție,
știind că-l va binecuvânta atât pe cel care dăruiește,
cât și pe cel care primește.

Iubire divină, prin intermediul meu, binecuvântează
și înmulțește tot ce sunt, tot ce am, tot ce dăruiesc
și tot ce primesc.

Îi cinstesc pe toți cei cu care vin azi în contact
și văd Divinitatea în toți.

Știu că Universul este bun și trimit mai departe
propriul meu bine, pentru a fi multiplicat.

Capitolul 7

Legea zeciuielii

Universul îşi va căpăta întotdeauna zeciuiala.

Închipuiţi-vă că v-aş face următoarea ofertă: voi cere băncii American Express să emită un al doilea card de acces la contul meu, care să poarte numele vostru. Puteţi utiliza acest card oriunde este acceptat şi puteţi cumpăra orice vă place. Nu există nici o limită în privinţa plafonului de cheltuieli.

Dacă doriţi să vă cumpăraţi o întreagă garderobă nouă, o puteţi face. Dacă optaţi pentru două automobile Ferrari şi un Bentley, perfect ! Puteţi chiar să vă cumpăraţi o casă nouă, dacă găsiţi un vânzător care să accepte carduri de credit. Pe scurt, puteţi cumpăra absolut orice v-aţi dori !

Există însă o condiţie.

Când soseşte factura lunară, va trebui să plătiţi zece la sută din ea. Aşadar cumpăraţi orice doriţi, dar va trebui să plătiţi câte zece cenţi pentru fiecare dolar. Este sau nu o afacere excelentă ?

Nu aţi profita de o asemenea oportunitate ?

Însă aveţi deja o astfel de oportunitate. Ea se numeşte cardul „Univers Express".

Zeciuiala sau dijma este o lege spirituală ce datează de mii de ani. Este vorba pur şi simplu despre a restitui sursei voastre de întreţinere spirituală – de obicei biserica, templul, moscheea sau sinagoga. Desetina este totuna cu zeciuiala sau dijma şi reprezintă a zecea parte; în cazul acesta îi restituiţi zece procente lui Dumnezeu.

Acţiunea este cu totul diferită de însămânţarea aleatorie a seminţelor şi de banii pe care-i donaţi în scopuri caritabile. Principiul dinapoia ei este că restituiţi sursei de la care vă primiţi susţinerea spirituală. Este de asemenea una dintre legile pe care majoritatea oamenilor par să aibă dificultăţi în a o accepta.

Gândiţi-vă la ea altfel. În loc să consideraţi că-i daţi lui Dumnezeu zece la sută din ceea ce vă aparţine, întrebaţi-vă dacă nu cumva Dumnezeu vă dă vouă 90% din ceea ce Îi aparţine Lui ?

Se pune desigur întrebarea: „Este 10% din suma netă sau din cea brută ?".

Despre cea brută, da – cea dinaintea impozitării.

Bineînţeles că eu nu am oferit niciodată zeciuiala în primii 30 de ani ai vieţii mele. Gândiţi-vă câţi bani am economisit !

Am glumit. Am câştigat 11.000 de dolari/an, 15.000, 20.000... În prezent, zeciuiala mea este mai mare decât sumele respective ! (Şi desigur îmi plătisem oricum zeciuiala, atât doar că o făcusem involuntar – la magazinul de piese auto, la spital şi la atelierul de reparaţii.)

Sunt primul care să recunoască faptul că plătirea zeciuielii înseamnă un „salt" de credinţă. Să vă ofer o idee despre felul în care am ajuns la el.

Afacerea mea fusese blocată de autoritățile fiscale, pentru neplata impozitelor. În felul acesta am rămas cu o datorie de 55.000 de dolari, fără slujbă, fără mașină și fără cont în bancă. Mai multe săptămâni împrumutasem bani de la prieteni pentru a putea supraviețui, dar sursele respective începuseră să sece.

Cumpăram macaroane și brânză la patru cutii pentru un dolar și câteva săptămâni n-am mâncat nimic altceva. Ajunsesem la ultimii 20 de dolari, când cineva mi-a recomandat să cumpăr cartea scrisă de Ponder pe care am amintit-o mai devreme. Costa mi se pare 12 dolari, astfel că, dacă o cumpăram, rămâneam cu numai 8 dolari. În felul acesta trebuia să decid dacă să cumpăr 80 de cutii de macaroane cu care să mai trăiesc 23 de zile, ori să cumpăr cartea și să mai pot mânca doar 8 zile.

Am hotărât că dacă tot urma să mor de foame, ar fi fost mai bine să fie cât mai repede. De aceea am mizat pe cumpărarea cărții.

În carte, autoarea spunea că dacă doream să materializez prosperitatea în viață trebuia să plătesc zeciuiala. Eram atât de disperat s-o cred, încât am făcut-o. Din ultimii mei opt dolari, am pus un dolar în tava de la biserică. (Și am privit cu jale cum se îndepărtează prin naos !)

În ziua următoare am primit un cec de 75 de dolari de la compania de electricitate. În scrisoarea care-l însoțea eram anunțat că deoarece fusesem un client atât de bun, care plătea facturile mereu la timp, compania nu mai avea nevoie de o garanție din partea mea.

Era de-a dreptul neașteptat, fiindcă fusesem probabil unul dintre clienții lor cei mai rău platnici ! Întârziam

lunar cu achitarea facturii și de trei ori îmi fusese chiar tăiat curentul electric pentru neplată.

Eram (și sunt) convins că am căpătat rambursarea aceea, doar pentru că plătisem zeciuiala la biserică în ziua de duminică. Dacă veți analiza la rece situația, veți constata că dacă primisem cecul luni, asta însemna că fusese expediat în vinerea anterioară, cu două zile înainte ca eu să fi dăruit dolarul acela în biserică. Aveți perfectă dreptate!

Atunci cum să explic? *Nu pot.*

Tot ce știu este că m-am temut să NU plătesc zeciuiala după venirea cecului acela și de aceea m-am conformat. Iar un bărbat care-mi datora de doi ani 200 de dolari și dispăruse... a reapărut și mi-a achitat datoria. Am plătit zeciuiala și pe suma aceea.

Iar de atunci am dat câte zece la sută din fiecare dolar pe care l-am câștigat vreodată. Și în fiecare an câștig mai mult decât în anul precedent. Numai că acum n-o mai fac din teamă. Ofer zeciuiala fericit, iubitor și recunoscător.

Nu puteți ști niciodată felul în care vi se va întoarce zeciuiala. Banii sunt un mod destul de uzual, dar ea vă poate sosi și sub forma împăcării cu cineva de care v-ați înstrăinat, ca un cadou, o relație nouă, o însănătoșire sau o promovare. Există multe forme sub care binele vă poate reveni.

Vă mai spun ceva în care cred. Universul își va obține întotdeauna zeciuiala. O puteți plăti voluntar sau cu forța, dar veți plăti de fiecare dată.

În toți anii în care n-am oferit niciodată zeciuiala, mașina mi s-a stricat în mod regulat, am pierdut cecuri

și am avut de plătit facturi medicale și tot felul de alte lucruri care mi-au menținut starea de falit.

Nu uitați că prosperitatea înseamnă circulație. Trebuie să vă mențineți substanța în circulație, altfel va deveni stagnantă. Când plătiți zeciuiala ca urmare a propriei voastre opțiuni, invocați multe dintre celelalte legi, printre care legea dăruirii și primirii, creând valuri de dăruire și abundență care în cele din urmă se vor întoarce la voi.

Afirmații pentru zeciuială:

Iubire Divină, prin intermediul meu,
binecuvântează şi înmulţeşte tot ce sunt,
tot ce am, tot ce dăruiesc şi tot ce primesc.

Mulţumesc pentru binele care a venit
şi care continuă să vină spre mine.

Sărbătoresc sursa abundenţei mele
şi mulţumesc pentru permanenta ei materializare.

Mulţumescu-Ţi Ţie, Dumnezeule!

Capitolul 8

Legea iertării

Dacă nu puteţi ierta, nu puteţi accepta abundenţa.

M-am deşteptat în salonul de spital, cu medicul lângă patul meu. Mi-a spus că se chinuiseră destul să-mi găsească glonţul din corp, dar că izbutiseră să-l extragă. După aceea a amintit pe un ton nepăsător că dacă tot mă operaseră, îmi scoseseră şi apendicele.

„Poftim?! De ce aţi făcut-o?" am întrebat. „Rana de glonţ era în partea opusă."

„Este procedura standard", mi-a răspuns. „De câte ori operăm, extragem şi apendicele ca măsură de precauţie. În felul acesta nu veţi avea probleme mai târziu. Oricum nu aveţi nevoie de el."

Nu puteam să-mi cred urechilor. Realmente nu puteam crede că cineva putea fi atât de arogant şi obraznic, încât să creadă că ştie mai bine ca Dumnezeu de care organe aveam nevoie în corp şi să-mi scoată ceva din trup, fără măcar să-mi ceară permisiunea.

Am părăsit spitalul după câteva zile, plin de resentimente. Pentru a înrăutăţi şi mai mult lucrurile, chirurgia nu lucrase chiar foarte bine. Cusăturile s-au

desfăcut și într-o zi mi-am văzut cămașa plină de sânge. Asta a necesitat altă vizită la spital.

La o săptămână după aceea, locul operației s-a infectat, ceea ce a însemnat iar o vizită la spital. Iar durerea era insuportabilă. Indiferent dacă stăteam întins, așezat sau în picioare, nu puteam găsi o poziție care să-mi ușureze agonia.

Odată cu trecerea lunilor, nu părea defel că m-aș înzdrăveni, ci dimpotrivă. De patru-cinci ori pe noapte, mă trezeam scăldat în sudori reci. Nu aveam deloc energie și corpul meu părea că se luptă permanent cu altă infecție.

Nici nu mai țin minte de câte ori am mers la medic și am făcut toate analizele imaginabile. Zadarnic ! Doctorul era la fel de neputincios în privința cauzei problemelor mele, așa că a început să mă trimită la specialiști.

Ne-am gândit că poate în călătoriile mele contractasem vreo maladie tropicală, așa că am mers la un specialist în boli infecțioase. N-am avut noroc. Am încercat la un otorinolaringolog. Nimic. Alți specialiști, și tot degeaba.

La un moment dat am avut o intuiție. „Domnule doctor", am spus, „vă rog să-mi faceți o radiografie, deoarece cred că chirurgii au lăsat glonțul în mine. Simt ca și cum corpul meu ar încerca să elimine o substanță străină."

„N-are rost să-ți irosești banii", a sosit replica. „Or fi nebuni cei din spitalul Jackson, dar nici chiar așa."

În cele din urmă m-am dus la un gastroenterolog, care a dorit să-mi facă o investigare completă a traiectului gastrointestinal superior și inferior. Pe când mă pregătea, asistenta mi-a observat cicatricea și m-a întrebat cum mă

alesesem cu ea. I-am spus despre intervenţia chirurgicală pentru rana de glonţ, iar ea şi-a continuat analizele.

După douăzeci de minute, s-a întors, ţinându-mi în mână radiografia. „Văd că au lăsat glonţul în dumnea-voastră", a menţionat cu un aer nepăsător. „Să fie din cauză că-i localizat în apropierea şirei spinării ?"

Închipuiţi-vă şocul şi furia mea. Fusesem bolnav luni la rând. Nu aveam asigurare medicală şi-mi cheltuisem toţi banii pe medici, analize şi specialişti. Nici nu mai ţineam minte de când nu mai dormisem ca lumea. Şi când îmi aminteam că chirurgul afirmase că-mi extrăsese glonţul ! Cum putuse să mă mintă în halul acela ?

Eram foarte derutat şi nu ştiam cui să mă adresez. O mulţime de avocaţi de malpraxis se oferiseră să mă reprezinte. Părea floare la ureche ca să obţină o împăcare în afara tribunalului în schimbul unui milion de dolari.

Toate acestea se întâmplau însă după ce descoperisem cartea „Legile dinamice ale prosperităţii". De aceea, aşa cum făceam de câte ori aveam nevoie de călăuzire, am închis pur şi simplu ochii. Am deschis cartea la întâmplare şi am pus degetul pe o pagină, ca să selectez un pasaj pe care să-l citesc.

Se referea la iertare.

Iar autoarea discuta într-adevăr situaţii de genul intentării unui proces. Am văzut cum milionul meu de dolari se ducea pe apa sâmbetei. Autoarea spunea că dacă te agăţai de resentimente sau răzbunare, nu poţi să fii deschis spre a-ţi primi toată cota de prosperitate.

Intuitiv, ştiam că avea dreptate. Am petrecut 30 de minute meditând asupra situaţiei. Mi-am dat seama că doctorii şi echipa medicală îmi scoseseră apendicele şi

lăsaseră glonțul dintr-un motiv necunoscut. Tot ei însă îmi salvaseră viața.

Fusesem împușcat în timpul unui jaf, fusesem dus la spital după ce pierdusem mult sânge, pulsul îmi scăzuse și inima aproape că-și oprise bătăile. Dacă nu s-ar fi intervenit, aș fi murit. Am înțeles că făcuseră tot ce putuseră mai bine, cu ce avuseseră la îndemână și cu cunoștințele pe care le dețineau.

Am scris de 13 ori o afirmație de iertare și am pus-o în Biblia mea, ca să mă rog. Am îndepărtat resentimentul și i-am privit pe doctori și pe cei din echipa medicală prin lumina lui Dumnezeu. Atunci s-a petrecut ceva uimitor.

În noaptea aceea m-am odihnit pe deplin, fără să mă trezesc, pentru prima dată de când țineam minte. În scurt timp am fost programat pentru altă operație ca să-mi fie extras glonțul, dar sănătatea a început să mi se îmbunătățească spectaculos din ziua în care am iertat.

Legea aceasta este strâns legată de legea vidului. Dacă țineți de răzbunare, dragostea nu mai poate intra. Dacă vă agățați de resentimente, vă agățați de rolul de victimă. Iar dacă vă agățați de rolul de victimă, în mintea voastră nu mai există spațiu pentru a fi învingător.

Trebuie să îndepărtați sentimentele negative, deoarece ele vă rod la interior și vă opresc din a vă primi binele. Vreau să vă pun o întrebare.

Pe cine credeți că le vine oamenilor cel mai greu să ierte?

Dacă ați răspuns „pe ei înșiși", atunci ați răspuns la fel ca peste 99% dintre participanții la seminarele mele. Și aveți dreptate.

Nu știu motivul pentru care atât de mulți oameni au probleme în a se ierta pe ei înșiși, dar aceasta este situația. Și eu am pățit la fel.

Am ajuns însă la înțelegerea că indiferent cât de rău m-aș fi crezut, aveam un Creator care mă iertase deja. Și știam că trebuie să mă iert pe mine însumi și să merg mai departe, fiindcă altfel aș fi continuat să materializez o viață de mizerii, limitări și lipsuri.

Când cineva vine la mine și prosperitatea lui pare blocată, aici privesc prima dată. După ce oamenii se iartă pe ei înșiși, prosperitatea li se deschide.

De aceea vă recomand trei pași pe care să-i urmați fără întârziere:

1. Iertați mental pe toți cei cu care nu sunteți în armonie.
2. Cereți iertare mental de la cei față de care ați greșit în trecut, pe care i-ați bârfit sau cu care sunteți implicați în procese sau aveți alte dezacorduri.
3. Dacă v-ați autoacuzat de eșecuri sau greșeli... iertați-vă.

După ce sunt încheiați acești trei pași, calea bogată a prosperității Divine vi se va deschide larg !

Afirmații pentru iertare:

Pentru alții:

Iubirea iertătoare ne eliberează.

Iubirea divină produce armonie perfectă între noi.

Te zăresc cu ochii iubirii, îți sărbătoresc prosperitatea și-ți cinstesc Divinitatea înnăscută.

Pentru sine:

Dumnezeu înseamnă numai bine și-mi dorește numai binele.

Sunt iertat în mod necondiționat de iubirea lui Dumnezeu și totul este bine.

Conștiința mi s-a dezvoltat și mă eliberez de vechea mea personalitate. Mă iert pe mine însumi și înaintez pentru a-mi accepta abundența.

Capitolul 9

Ce Îl veți lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască?

„Sărăcia este un păcat."

Cu decenii în urmă, Charles Fillmore a şocat comunitatea religioasă când a făcut declaraţia aceasta şi oamenii continuă să fie şocaţi când eu o repet în ziua de azi. Dacă însă traduceţi textul aramaic original al Bibliei, veţi afla că „păcat" înseamnă „a rata ţinta". *Course in Miracles*[1] descrie păcatul ca fiind absenţa iubirii.

Eu sunt de acord cu ambele definiţii, deoarece cred că atunci când sunteţi săraci, rataţi ţinta şi respingeţi iubirea pe care Creatorul vostru o are pentru voi. Sărăcia nu are în ea nimic de natură spirituală. Sărăcia îi împinge pe oameni să mintă, să înşele, să fure şi chiar să ucidă.

Succesul şi prosperitatea sunt starea voastră naturală. Persoana care nu are succes este în dezacord cu Universul.

Căutarea prosperităţii este pentru voi un act de spiritualitate. Această dorinţă de prosperitate este

---

[1] Învăţătură spirituală scrisă de dr. psiholog Helen Shucman printr-un proces de autodictare, publicată în 1975. (n.trad.)

Dumnezeu care vă ciocănește la ușă și vă invită să intrați, fiindcă pentru *a primi* mai mult, trebuie *să deveniți* mai mult. În această dorință pentru prosperitate, înaintați pe calea autoconștientizării spirituale.

N-a existat niciodată o dorință umană care să nu poată fi împlinită cumva de Providență. Dacă n-ar fi așa, Universul s-ar sfărâma în punctul său esențial. Dumnezeu nu este o divinitate punitivă, care vă cere să vă prosternați și să tremurați înaintea lui. (Indiferent ce ar spune unii predicatori.) În limba greacă, „Evanghelie" înseamnă „vești bune" și exact despre asta este vorba în cartea de față.

Vestea bună este că aveți un Creator care dorește să fiți sănătoși, fericiți și prosperi. El v-a binecuvântat cu tot ce vă trebuie pentru a materializa toate acestea pe plan fizic.

Nu puteți fi „tratați" pentru prosperitate. Trebuie să fiți deschiși pentru a o primi.

Când privesc în biserica mea, în orașul, țara și lumea mea, zăresc o mulțime de oameni ale căror vieți sunt marcate de lipsuri și limitări. Știu că unii dintre ei mă privesc cu gelozie și se întreabă de ce am fost binecuvântat cu ceea ce ei nu au.

De ce stau însă lucrurile așa ? Să încercăm să analizăm situația.

Să fie din cauză că eu lucrez mai din greu ?

Nici vorbă ! Mecanicul meu, maseurul și camerista mea lucrează mult mai din greu ca mine.

Să fie din cauză că eu am mai multă educație ?

În privința asta mă îndoiesc foarte serios. Am urmat opt clase și am fost exmatriculat din liceu. Cunosc destule persoane cu mai multe diplome de facultate, care sunt înnămolite în lipsuri și limitări.

Să fie din cauză că eu sunt o persoană mai bună ? Poate că Dumnezeu ține mai mult la mine ?

Voi ce credeți ? Credeți cu adevărat că există un Dumnezeu sau un Consiliu Jedi Universal pe undeva care declară „Oh, Randy este băiat bun, ia să-i dăm un Lamborghini ! Mary n-a fost așa bună, așa c-o să-i dăm doar o Toyota. Lui Randy să-i dăm un surplus de energie, fiindcă azi are meci în semifinală. Iar celuilalt tip, lui Mike, ia să-i dăm o tumoare urâtă rău !"

Evident, ideea este absurdă. Noi știm că Dumnezeu și Universul sunt bune. Nici un om nu este ales în mod special și toți beneficiază de ocazia de a materializa prosperitatea. Iar în felul acesta ajungem la ultima posibilitate.

Să fie din cauză că eu am o natură mai spirituală ?

Da ! Însă numai în sensul că primim abundență în mod proporțional cu felul în care înțelegem și ne supunem legilor prosperității, legile ființei noastre.

Totul este posibil pentru voi, nu pentru că ați spus o rugăciune și pentru că Dumnezeu a răspuns favorabil la rugămintea voastră. Credința voastră în rezultatele prospere este însă cheia care descuie puterea de materializare în voi. Totul își are originea în minte.

Ideile sunt centre de conștiință. Sănătatea, fericirea, relațiile, situația financiară și inteligența vă vor fi, toate, determinate de gândurile ce precedă ideile ce iau naștere în mințile voastre.

Construiți pe conștientizarea legilor spirituale și extindeți-vă credința în propriul vostru bine înnăscut și în talentele cu care sunteți binecuvântat. „Lucrurile" vor apărea. Și încă din abundență. Trebuie să știți însă că nu vor apărea pe seama **cheltuielilor** voastre, ci pe seama **extinderii** voastre. Credința personală în rezultatele corecte este singura de care aveți nevoie.

Despre credință, eu apreciez că este o putere supraumană pe care o deținem – **o putere mentală care deține capacitatea de a modela substanța.** Temelia oricărei acțiuni este o idee. Credința face ca ideea să fie reală pentru voi și pentru subconștientul vostru, ba chiar și pentru alții. Apoi, când alții manifestă credință față de ceea ce produceți, vindeți sau creați, ei văd că merită susținerea lor. *Aceasta creează puterea Minții supreme și vă extinde enorm puterea de prosperitate.*

Dumnezeu sau Universul nu vă satisfac cererile. Ei v-au asigurat deja prosperitatea. Nu există „miracole", așa cum le percep majoritatea oamenilor. Speranța în miracole înseamnă să credeți că puteți beneficia de o coincidență capricioasă, imprevizibilă, din partea Universului, dar în loc de așa ceva, *așteptați-vă* ca Universul să vă ofere tot ce aveți nevoie în mod firesc și la momentul cuvenit, pe măsură ce veți apela la forța respectivă.

Prosperitatea nu vă este asociată economiei, slujbei, educației, șefului sau trecutului personal. Ea există acum și aici, pentru ca s-o materializați așa cum optați. V-ați născut pentru a fi bogat.

Toate lucrurile sunt posibile, deoarece aveţi credinţă în ele. Credinţa aceasta descătuşează forţele de prosperitate din minţile voastre, pentru a trăi conform legilor ce transcend limitările şi potenţialul uman. Întrebarea nu este cât vă va oferi Dumnezeu, ci adevărata întrebare este:

Ce Îl veţi lăsa pe Dumnezeu să vă dăruiască?

RG

Despre Randy Gage

Vreme de peste 15 ani, Randy Gage i-a ajutat pe oameni să transforme credinţe autolimitative în salturi de autoîmplinire pentru a-şi atinge visele. Povestea lui Randy, care s-a ridicat din celula unei închisori, în adolescenţă, la statutul de multimilionar autorealizat a inspirat milioane de oameni din toată lumea.

Această călătorie fascinantă de triumf asupra fricii, îndoielii de sine şi dependenţelor de orice fel îl califică în mod unic ca expert indiscutabil în domeniul performanţelor de vârf şi al realizărilor umane extraordinare. Povestea lui şi felul în care o împărtăşeşte demonstrează puterea reală a minţii asupra circumstanţelor externe.

Randy Gage este un explorator al vremurilor moderne în domeniul dezvoltării minţii, a corpului şi a creşterii personale. El este autorul multor albume muzicale bestselleruri, printre care *Dynamic Development and Prosperity*, şi este director la www.BreakthroughU.com.

Oameni din toată lumea interacţionează şi primesc poveţe personale de la Randy prin intermediul programului său online de instruire de mare succes „BreakthroughU" („Progresul prin tine"). În calitate de Decan la BreakthroughU.com, Randy oferă idei despre felul în care să vă depăşiţi temerile, îndoielile şi autosabotajul, pentru a atinge succesul şi nivelul cel mai ridicat de potenţial uman.

În colecția TEZAUR ORIENTAL:

Feng Shui

de Raymond Lo

Există trei ramuri ale divinației chinezești care se disting ca fiind sistemele cele mai utile și mai bine structurate pentru dezvăluirea viitorului. *Feng-shui* studiază influența ambientului asupra soartei omului și ne ajută din plin să folosim legile naturii pentru a exploata potențialitățile destinului nostru și pentru a evita sau minimiza ghinioanele. Cei patru stâlpi ai destinului reprezintă un cod folosit în China străveche pentru a dezvălui componentele cosmice ale fiecărei persoane. Oracolul *I Ching* este o artă prin care se caută răspunsuri ale divinității la anumite întrebări legate de viitor.

Feng Shui pentru succes în afaceri

de T. Raphael Simons

Acest manual aduce occidentalilor informații anterior inaccesibile, care au circulat de multe secole în elita puterii din China. Oricine, de la directori executivi la secretare și de la liber profesioniști la întreprinzători, poate folosi aceste tehnici simple pentru a ajunge și a se menține în linia întâi a domeniului său de activitate.

În învățătura taoistă, feng shui și astrologia sunt intim legate. Simons este primul autor de feng shui care oferă tabele cu datele nașterii, permițându-ne să găsim îndrumări personalizate despre tactica în carieră și aranjarea spațiului din birouri, care ne sunt necesare pentru a avea succes.

Feng Shui pentru succes în dragoste

de T. Raphael Simons

T. Raphael Simons oferă metode sistematice și precise, bazate pe secrete taoiste autentice, care vă permit să vă transformați locuința pentru a atrage, îmbunătăți și îmbogăți relațiile de dragoste. Folosind chestionare și tabele personalizate, Simons vă arată cum să vă stabiliți stilul relațional personal, elementul relațional și domeniul de interes special, și apoi cum puteți utiliza aceste informații pentru a vă aranja locuința într-un mod eficient și plin de înțeles personal.